

erzählt sie, und das kann sie auch wirklich. Leider ist Straßenkunst auf einig___ Plätzen schon verboten, denn genervt___ Geschäftsleute beschwerten sich darüber. „Leider denken viele Leute an herumziehend___ Vagabunden und faul___ Nichtstuer, wenn sie uns sehen.

Gabriela führt ein sehr unruhig___ Leben, aber sie hat einen fantastisch___ Beruf und möchte kein___ ander___ haben.

Text (Ausschnitt) entnommen aus Themen aktuell 2, Lektion 3, S. 43

FELHASZNÁLT IRODALOM:

Aufderstrasse, H.-Bock, H. Müller, H.- Müller, J. 2005. Themen Aktuell 2. München: Hueber Verlag, ISBN: 9783190016914

Dreyer- Schmitt. 1996. Lehr- und Übungsbuch der deutschen Grammatik. Ismaning/München: Verlag für Deutsch, ISBN 3-88532-717-1

DUDEN Deutsches Universalwörterbuch. 1996. Mannheim: Dudenverlag, ISBN 3-411-055003-0

Einhorn, Á.- Petneki, K.- Szablyár, A.- Zalán, P. 1995. Érettségi, felvételi nyelvvizsga tesztek. Szekszárd: Corvina, ISBN 963 13 4871 7

Mejzlíková, Š. 2006. Cvičebnica nemeckej slovnjej zásoby. Brno: Didaktis,

ISBN 80-7358-057-8

Schumann, J. 1998. Mittelstufe Deutsch. Ismaning/München: Verlag für Deutsch,

ISBN 3-88532-365-6

Vajčíčková, M.-Kramer, U. 1997. Deutsche Phraseologie. Bratislava: Terra,

ISBN 80-85679-56-6

Fekete Farkas Tímea

Versfeldolgozás másképp Játékra fel!

Magyar nyelv és irodalom, illetve angol nyelv és irodalom tanárként tudom, hogy mennyire fontos a memoriterek elsajátítása az egyes nyelvi tanórákon. A memoriter lényege nem az unaloműzésben rejlik; sokkal inkább a tanulók memorizálásának és előhívó képességének fejlesztését, a nemzeti és világirodalmi kultúrkincsek általi eszmei gazdagodást célozza meg.

A diákok azonban inkább „elszenvedői” a verselsajátítás folyamatának, mintsem élvezői, hiszen nem értik, hogy miért kell valamit fejből, szóról szóra tudni csak azért, mert szép. Ez a negatív hozzáállás abból ered, hogy a diákok nem kapnak elég teret a tanítási órán arra, hogy valamiféle kapcsolatot teremtsenek a versekkel. Ez általában az időhiánnyal függ össze, de előfordul sajnos, hogy a tanár a vershez fűződő viszony kialakulását egyszerűen nem tartja fontosnak. Márpedig a befogadók szöveghez való viszonyának kialakítása nagyon fontos lenne, hiszen sokkal könnyebb olyan verset tanulni, amit értünk, érzünk és szeretünk. Ilyen foglalkozásra szeretnék most egy-két ötletet adni kedves kollégáimnak.

A verssel való első találkozás különféle lehet. Olvashatjuk, olvastathatjuk, hallgathatjuk CD-ről, internetről mint hangos verset, vagy akár mint megzenésített verset is. Szöveg-hallgatás során a tanulók általában még nem annyira figyelnek oda a szöveg lényegére, s még nem tudják megfejtetni a szöveg mondanivalóját sem, ezért olyan feladatokat kell adni nekik, amelyek motiváló hatással bírnak rájuk, hogy érdeklődve fedezhessék fel a vers minden zegzugát.

Az egyik módszer metódus lehetne az én egyik kedvencem, amikor a diákok kisebb csoportban apró mozdulatso- rokat állítanak össze a szöveg alapján, amelyeket 5-10 perc eltelté után bemutatnak az egész osztálynak. Előnyös, ha ilyenkor még nem kérünk tőlük szövegbeli megnyilvánulást, vagyis néma képek összeállítására ösztönözzük őket.

Ez azért jó, mert a kevésbé aktív vagy merész diákok is kiveszik a részüket a játékból, s mivel élvezik a feldolgozást, a következő játék során már sokkal kényelmesebben fogják magukat érezni. A feladatot általában minden diák kedvvel végzi, hiszen „az ahány olvasó, annyi értelmezés” elve értelmében minden egyéni ötlet elfogadott. Érdekes megfigyelni és megfigyeltetni, hogy az egyes feldolgozások között mennyi a megegyezés, hasonlóság vagy az abszolút eltérés, amelyek mind a különböző értelmezhetőségnek köszönhetőek. Az állóképekkel a tanulók tehát értelmezik a verset, s máris kapcsolatot teremtenek vele.

A következő módszer a kiválasztott vers csupán egy-egy sorát, mondatát használja fel. Ezt a tanár készíti elő apró cetlikre, amelyekből a diákpárosok húznak egyet. A feladat pedig az, hogy a versből ismert szövegrészt megváltoztassák. Gyakorlatban ez azt jelenti például, hogy például a jól ismert részlet „*Nincsen apám, se anyám, se istenem, se hazám...*” az ismert szituációból átkerül például egy veszekedő pár egyikének szájába, vagy a szomorkodó Mikulás naplójába. Ebben a feladatban számtalan megoldás születhet, csupán a tanulók kreativitásán múlik, hogy merre fordítják a történet irányát. Ismét 5-10 felkészülési időt adunk a tanulóknak, majd közösen megnézzük egymás kreációit. Általában fergeteges hangulat szokott kerekedni az osztályteremben, és sokat nevetünk egymás olykor hihetetlen alkotóképességén. Bármilyen verset is választunk az efféle feldolgozásra, fontos, hogy megfelelően kedves, motiváló példát mondjunk a tanulóknak, annak érdekében, hogy ihletet meríthessenek belőle, így pedig garantált lesz mind a tanulók, mind a tanár sikerélménye.

Tudom, hogy mindkét feladat időigényes és látszólag kreatív tanulókat igényel, de szerintem minden tanuló megérdemel egy-egy esélyt a bizonyításra, s főképp az érdekes és interaktív órára. Lehet, hogy az első alkalom nem sikerül majd olyan jól, ahogyan azt elképzeltük, de nem szabad feladni a reményt, hiszen minden kezdet nehézkes, de a megfelelő és bizalmas légkör szerintem csodákat szülhet. Én csak annyit kérek, hogy merjünk újítani, bízzunk a tanulóknak – és játékra fel!